

WIARUS POLSKI.

Wychodzi na wtorek, czwartek i sobotę z dodatkiem religijnym p. t.: „Nauka Katolicka“ i z dodatkiem humorystyczno-satyrycznym p. t. „Zwierciadło.“ Przedpłata kwartalna na pocztie i u listowych wynosi 1 mr. 50 fen., a z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen. „Wiarus Polski“ zapisany jest w cenniku pocztowym pod literą T. nr. 117. — W księgarni w Bochum 1 mr. 25 f. a z odnośnieniem do domu 1 mr. 75 fen.

MÓDL SIĘ I PRACUJ!

Za inseraty płaci się za miejsce rządka drobnego druku 15 fen., a za ogłoszenia zamieszczone przed inseratami 40 fen. Kto często ogłasza otrzyma odpowiedni opust czyli rabat. Za tłumaczenie z obcych języków na polski nie się nie płaci. Listy do Redakcyi, Drukarni i Księgarni należy opłacić i podać w nich dokładny adres piszącego. Rękopisów się nie zwraca. Nazwisk korespondentów bez ich upoważnienia nie wskazuje się.

Nr. 129

Bochum, niedziela, 31 października 1897.

Rok 7.

Redakcja, Drukarnia i Księgarnia znajduje się przy Maltheserstrasse 17a na dole. — Adres: Wiarus Polski, Bochum.

Rodzice polscy! Uczcie dzieci swe mówić, czytać i pisać po polsku! Nie jest Polakiem, kto potomstwu swemu zniemczyć się pozwoli!

„Wiarus Polski“

wraz z dodatkiem religijnym „Nauką Katolicką“ redagowaną przez ks. prob. dr. Lissa z Rumana i „Zwierciadłem“ kosztuje na dwa miesiące (listopad i grudzień)

tylko 1 mr.

a z odnośnieniem do domu 20 fen. więcej.

Polacy na obczyźnie.

Sprawa rzekomego pochodzu Tow. św. Józefa w Altenbochum jeszcze nie ukończona, albowiem pierwszy prokurator wniósł o rewizję wyroku sądu ławniczego, który oskarżonego prezesa towarzystwa p. G. uwolnił. O wyniku procesu w swoim czasie doniesimy.

Socjaliści. Bochumska niemiecka gazeta socjalistyczna wzywa socjalistycznych mężów zaufania, aby zgłaszali się po polskie pisma ulotne. Jesteśmy pewni, że ich agita-cja na nic się nie zda, gdyż Polacy na obczyźnie nie pójdą na lep pięknych słówek.

W **Hanowerze** urządziło 10-go paźdz. tutejsze Tow. św. Kazimierza obchód rocznicy towarzystwa, w której to uroczystości wzięły też udział polskie towarzystwa: św. Wojciecha z Misburga, i św. Bernarda z Hil-desheim. Członkowie nasi odegrali 2 sztuczki: „Ewa Miaskowska“ i „Posag w kominie“. Po teatrze bawiono się jeszcze dłuższy czas. Amatorom i amatorom za wszystkie trudy oraz wszystkim towarzystwom i Rodakom za od-wiedzenie nas składamy szczerze podziękowanie.

J. Gallus prezes. Kaczorowski, sekretarz.

Najważniejsze zdarzenia z historii polskiej.

1254 Kanonizacja św. Stanisława przez papieża Innocentego IV.

(Święta Kinga, żona Bolesława Wstydliwego, księżniczka węgierska, otwiera kopalnię soli w Wieliczce i Bochni)

1259 Drugi, straszny napad Mongołów, płoną: Lwów, Sandomierz, Kraków.

1287 † Bolesław Wstydlawy umiera.

— Po Bolesławie wstępuje na tron krakowski Leszek Czarny, syn Konrada mazowieckiego.

1288 Trzeci napad Mongołów czyli Tatarów.

— † Leszek umiera w Krakowie. O opróżniony tron walczą Henryk Probus (uczciwy), wnuk Henryka Pobożnego, książę już zniemczony, Bolesław, książę płocki i Władysław Łokietek, brat Leszka. Niemcy krakowscy popierają Henryka. Łokietek raz i drugi zdobywa miasto, ale musi uciekać.

1290 Henryk Probus umiera, naznaczywszy na następcę w Krakowie Przemysława, księcia wielkopolskiego. Wdowa po Leszku, Gryfina, wzywa na tron króla czeskiego, Wacława II, który przybywa i zwycięża Łokietka.

1295 Przemysław, książę wielkopolski i pan Pomorza, koronuje się w Gnieźnie na

króla Polskiego, za zezwoleniem Ojca świętego, Bonifacego VIII. przez co wskrzesza po 200 latach Królestwo Polskie.

Ziemie polskie.

*** Z Prus Zach., Warmii i Mazur.**

W **Lubiewie** założono w niedzielę bez przeszkody Tow. Ludowe, chociaż żandarm, który miał dozorować zebranie, już na tydzień przed zebraniem otrzymał był rozkaz, aby zebranie rozwiązał.

Widocznie policja w ostatniej chwili od-mysliła się, otrzymawszy uwiadomienie o no-wym wyroku sądu administracyjnego.

W **Grudziądzu** odbędzie się 4 listopada zebranie delegatów powiatowych w celu narad w sprawach wyborczych.

W **Ostromecku** święcili miejscowi ha-katyści rocznicę istnienia tamtejszej filii „Sto-warzyszenia dla popierania „zagrożonej“ niem-czynny.“ Przewodniczący, hrabia Alvensleben, wznosił okrzyk na cześć cesarza, a agent ha-katyzmu, dr. Bovenschen z Poznania, wygłosił odczyt, który zakończył, jak inaczej być nie mogło, okrzykiem na cześć ojca hakatyzmu, Bismarcka. Podobno aż 100 członków należy do filii ostromeckiej.

Z Tczewa piszą do „Gaz. Gdańskiej:“ Jest to dla nas Polaków bardzo bolesne, iż nawet w świątyni Pańskiej uważają nas niejako za kopciuszków. Jeżeliś był przed tygo-dniem na niedzielnym nabożeństwie w kościele, to wiesz, iż było kazanie polskie. Przysze-dłem w ten dzień trochę wcześniej, ludu było jeszcze nie wiele, a zatem i w kościele cisza. Po małej chwili zaczął się lud schodzić, ktoś zaintonował pieśń polską „Do Ciebie Panie,“ a śpiew rozległ się po całym kościele, tylko organy milczały; aż dopiero przy samym koń-cu, kiedy ksiądz z Mszą św. miał wychodzić, odezwały się organy, a niebawem i śpiew nie-miecki się rozpoczął, chociaż w tę niedzielę kazanie polskie przypadało.

Gdańsk. Rejencja gdańska wydała roz-porządzenie, na mocy którego dzieci szkolne dopiero mogą być zwolnione ze szkoły po ukończonym roku 14 życia, i to zawaze przy końcu marca i przy końcu września. Jeżeli więc dziecko dopiero 1 kwietnia lub 1 pa-ździernika kończy 14 lat, to musi jeszcze pół roku do szkoły uczęszczać.

*** Z Wiel. Ks. Poznańskiego.**

Szowinizm. „Dziennik Pozn.“ podaje następującą wiadomość: W księgarni Ebbecke-go w Poznaniu zażądała pewna polska pani z prowincyi nut. otrzymała jednakże od księga-rza odpowiedź, że w jego składzie „nie mówi się po polsku.“ Pani ta słabo włada języ-kiem niemieckim, ale mimo to spróbowała wy-razić swe życzenie po niemiecku; gdy jedna-kowoż nie mogła się wysłowić, powtórzyła je po polsku. Na to oświadczył jej pan Ebbecke ponownie. „In meinem Lokale wird nur deutsch gesprochen!“ Traktowana tak grzecznie inte-resentka odparła na to: „Kiedy się panu nie podobają moje polskie pieniądze, żegnam pana“ — i odeszła, nut nie kupiwszy. — W obec tak-ich zajęć, powtarzających się częściej w cza-sach ostatnich, powinien każdy Polak już wie-dzieć, gdzie zaopatrywać się w potrzebne mu

rzeczy. Nie potrzebujemy łaski niczyjej, ale mamy prawo żądać, aby za nasze pieniądze przyzwolicie się z nami obchodzono.

Miłosław. W Komorzu zgorzały do szczeru zabudowania gospodarzy Masłowskie-go, Pilarczyka i Wojciechowicza.

Poznań. Nowy zakaz? Pisma poznań-skie donoszą, że szkoły tamtejsze otrzymały podobno zawiadomienie od inspektora szkolne-go p. Schwalbego, iż pp. Szoldrskiej, Łysko-wskiej, Rzepeckiej i innym Paniom zakazano uczyć dzieci po polsku w swoich pomieszka-niach prywatnych.

*** Ze Ślązka czyli Starej Polski.**

Bytom. Zarazę tyfusową należy uwa-żać za szczególnie usuniętą, gdyż przez cały ostatni tydzień, od 17 do 23 października, nie zameldowano już ani jednego nowego wypadku tyfusu.

Koźle. W Mechnicach spaliła się kar-czma wraz zabudowaniami należącą do gospo-darza Eltestera. W płomieniach zginęło pięć sztuk młodocianego bydła i 9 sztuk nierogaci-zny. Działawca karczmy Hoffmann poparzył się przy ratowaniu.

Wielkie Strzelce. W sobotę wieczó-rem wracał gospodarz Gromotka z żoną pieszo z miasta do Mokroton. Wśród drogi wpadł na nich wóz dominialny z Suchoton, wymija-jąc inne wozy z przeciwej strony jadące, i przejechał tak nieszczęśliwie, że żona Gromot-ki padła na miejscu trupem. Gromotka sam odniósł bardzo ciężkie pokaleczenia, tak że le-karz już o wyleczeniu go zwątpił.

Wódzisław. Budowa zakładu leczni-czego dla chorych na płuca postąpiła już tak daleko, że przedostatniej soboty można już było obchodzić uroczystości szczęśliwe ukończe-nie robót mularskich. Do wykończenia całko-witego budowy, a zwłaszcza do wewnętrznego urządzenia brak jeszcze wiele pieniędzy, ale jest nadzieja, że ofarność publiczna nie za-wiedzie.

Władośel ze swłata.

Berlin. Nieprzyjęciem przez cesarza Mikołaja wielkiego księcia Badeńskiego, zaj-muje się w dalszym ciągu cała prasa niemiecka, poświęcając sprawie tej dłuższe artykuły. Zajście owo dotychczas nie zostało wyjaśnio-nem. Większa część prasy zgadza się w tem, że kanclerz Hohenlohe, który już przybył do Berlina, opóźnił przyjazd swój, zapowiedziany od kilku dni dla tego, gdyż powierzono mu załatwienie tego niemiłego zajścia. Z Karls-ruhe donoszą też, że książę Hohenlohe odby-wał długie narady z wielkim księciem, których wynik wkrótce zostanie ogłoszony. Jak bar-dzo czuje się tem zajściem dotknięty dwór a zarazem rząd badeński przekonać się można z następujących słów urzędowej badeńskiej „Lan-des-Zeitung:“

„Nie ulega wątpliwości, że chciano oso-biście dokuczyć wielkiemu księciu. Naród niemiecki wyrazić tylko może najgłębsze ubo-lowanie nad tem, że młodemu 29 lat liczące-mu carowi, za pobytu jego na ziemi niemieckiej, nie pozostało tyle czasu, aby przyjąć 71-letniego wielkiego księcia i jego małżonkę, jedyną córkę zmarłego cesarza Wilhelma I.“

Schles. Volks-Ztg „ostro występuje przeciwko „Deutsche Ztg.“, która wywiesiła

sztandar otwartej walki przeciwko polonizacji, a nie ucieka się już za parawan bronięcia uciśnionej niemieczyny. „Schles. Volks-Ztg.“ nie widzi w tem bynajmniej polskiej propagandy, że niemieccy ziemianie sprowadzają sobie polskich robotników w tak znacznej liczbie, że kościół musi się nimi opiekować jako katolikami, żyjącymi w dyasporze.

Carogród. Układy pokojowe pomiędzy Turcją a Grecją postępują tak żwawym krokiem, że ogólne w Carogrodzie panuje mniemanie, że najpóźniej w przyszłym tygodniu będą zakończone. Jedynie artykuł trzeci preliminarza, dotyczący wynagrodzeń osób prywatnych, przedstawia jeszcze niejaki trudności.

Madryt. Jenerał Weyler prosił telegraficznie o zwolnienie go z urzędu.

Rzym. Do Rzymu przybył król syamski.

Darmstadt. Rosyjska para cesarska wyjechała już do Rosyi.

Z różnych stron.

Bochum. Robotnik Welle dostał się na torze fabryki „Westfälische Stahlwerke“ pod koła wagonu, które mu obie nogi ucięły. Śmierć była powodem tego wypadku.

Bochum. Wszędzie żalą się górniczy, iż z powodu braku wagonów do przewozu węgla, zbyt często muszą niedobrowolnie próżnować.

Wattenscheid. P. Friedrichs nalewała petroleum w palącą się lampę. Nastąpił wybuch, nafta oblała suknię nieostrożnej kobiety, tak iż w mgnieniu oka stanęła cała w płomieniach i tak została poparzoną, że wątpią o jej wyzdrowieniu.

Langendreer. 28 bm. wybuchł w browarze Müser'a pożar, który pomimo, iż niebawem przytłumiony został, znaczne wyrządził szkody.

Baukau. Górnik Mateusza Karolewskiego z Horsthausen napadli dwaj górniczy z Baukau i tak go sponiewierali, iż trzeba było przywołać lekarza.

Herne. W kopalni „Shamrock“ został zabity górnik Walenty Bogdanowicz.

Weimar. Dom robotnika Hüskena przy kopalni „General“ zniszczył onegdaj pożar.

Bruch. Przy ulicy Kirchhofstr. znaleziono żyjącą w dzielnym małżeństwie kobietę powieszoną we własnym mieszkaniu. Podejrznie padła na jej dzikiego męża, którego też

aresztowano. Nadmienić jeszcze trzeba, że powieszona kobieta ma prawowitego męża, a mężczyzna, z którym na wiarę siedziała, prawowitą żonę. Zgroza!

W Borbeck zgorzał dom stolarza Giese'go.

W Horsthausen okradli złodzieje nocną porą gościnnego Lobeck'a.

W Bruch wybuchł w domu p. Bergera przy ulicy Herner Str. pożar, który jednak zdołano przytłumić.

Dortmund Bracia miłosierdzia zadzierżawili dom przy ulicy Pottgieserstrasse 2 i do niego się przeniosą. Bracia miłosierdzia zajmują się pielęgowaniem chorych po domach prywatnych.

W Essen zostanie 7 listopada poświęcony kościół św. Engelberta. Uroczystego aktu dokona Biskup-Sufragan ks. dr. Fischer.

Kolonia. Jego Eminencya ks. kardynał Krementz został już przysposobiony na śmierć.

Kolonia. Przy zrywaniu starej wieży przy miejskim murze, zarwało się sklepienie, grzebiąc kilku robotników. Czterej zostali ciężko okaleczeni, a jeden już umarł wskutek odniesionych ran.

W Opladen został królewski powiatowy inspektor szkolny z Burscheid, skazany na 60 marek kary, ponieważ w tegoroczne Zielone Świątki pracował w swym ogrodzie, przez co dopuścił się wykroczenia przeciw prawu o święceniu niedzieli.

Kolonia. Na wezwanie ks. Schmitza, Biskupa-sufragana kolońskiego, zebrało się dnia 24 bm. kilkaset sprzedawczy z Kolonii na sali katolickiego towarzystwa obywatelskiego, celem założenia Związku sprzedawczy. Przemawiali ks. Biskup i adwokat Trimborn, wykazując, że stało się koniecznością, aby kobiety zatrudnione w handlu, utworzyły związek, oparty na chrześcijańskich zasadach, dla obrony i popierania sprzedawczy. Zadaniem związku będzie pośrednictwo w uzyskaniu zatrudnienia, udzielanie bezpłatnej pomocy prawnej i niesienie pomocy w chorobie. Oprócz tego ma się dla uczestniczek założyć czytelnię z odpowiednimi książkami i gazetami. Jednym z głównych celów będzie pozyskanie własnego domu. Podobne stowarzyszenia mają się założyć w Dyseldorfie, Bonn, Akwizgranie, Trewirze itd., które będą w łączności.

Ks Biskup zawiadomił, że już się zaczęło

rokowanie o wydzierżawienie lokalu dla związku; dzierżawa ma wynosić około 1000 mr. rocznie. Uchwalono założenie stowarzyszenia i przyjęto ustawy. Zwyczajni członkowie, tj. sprzedawczy, płacić będą rocznie 3 mr., honorowi członkowie 10 mr., a wspierający 5 mr. Ks. Biskup zamianuje pierwszego przewodniczącego, którym ma być kapłan z Kolonii. Będzie także przełożona. Zarząd składać się będzie z 25 osób, z tych połowa ma się składać z kupieckich pomocnic. Na wniosek ks. Biskupa Schmitza uchwalono, że także uczenice handlowe mogą należeć do związku za opłatą 1 mr. rocznie.

Berlin. Referendaryusz p. M. Popławski z Inowrocławia złożył w Berlinie egzamin asesorski.

Karty zastępujące listy, które poczta zaprowadzi z dniem 1 listopada, będą miały na stronie adresowej czerwony drukowany znaczek 10-fenygowy i napis: „Deutscher Reichspost-Kartenbrief.“ Po obu stronach orzebi będą klejone i przedziurawione tak, że je można łatwo oderwać. Karta ta zawiera cztery strony wielkości karty pocztowej. Na odwrotnej stronie umieszczono napis, że karty można wysłać także za granicę za dodaniem znaczka 10-fenygowego.

Cały tuzin. Dzienniki warszawskie piszą: Przed kilku dniami pani R., żona dzierżawcy folwarku w okolicy Rudy Guzowskiej, powiła bliźnięta płci żeńskiej. Ponieważ państwo R. mieli już poprzednio dziesięć cór zdrowo się chowających, więc obecnie komplet żeński doszedł do pełnego tuzina. Jest o czem myśleć.

Rzym. Złota msza. 1 stycznia rp. upływa 60 lat od czasu, kiedy Ojciec święty odprawił pierwszą mszę św. Z tego powodu odbędą się we wszystkich kościołach katolickich uroczyste nabożeństwa.

Rówieśnik Ojca św. Dzienniki warszawskie donoszą: W tych dniach p. Joachim Krajewski, niegdyś właściciel dóbr w kaliskiem, otrzymał z Watykanu, z kancelaryi p. pieskiej zawiadomienie, podpisane przez kard. Rampollę, o udzieleniu mu przez Ojca św. błogosławieństwa apostolskiego. Błogosławieństwo o Krajewski otrzymał jako rówieśnik i imiennik Papieża, urodził się bowiem dnia 2 marca 1810 roku, to jest w tym samym dniu i roku, w którym przyszedł na świat Joachim Wincenty

LATARNIK.

(Ciąg dalszy.)

Skawiński jednak czuł się tak szczęśliwym, jak nigdy w życiu nie był!... Wstawiał świtanie, brał posiłek, czyścił soczewki latarni, a potem, siadłszy na ganku wpatrywał się w dal morską, i oczy jego nie mogły się nigdy nasycić obrazami które przed sobą widział. Zwykle na olbrzymim turkosowym tle widać było stada wydętych żagli świecących w promieniach słońca tak mocno, że aż oczy mrużyły się pod nadmiarem blasku; czasem statki, korzystając z wiatrów, które „pasatam.“ zowią, szły wyciągniętym szeregiem jedne za drugimi, podobne do łańcucha mew... Czerwone becзки wskazujące drogę, kołysały się na fali lekkim łagodnym ruchem; pomiędzy żaglami pojawiał się co dnia w południe olbrzymi szarawy pióropusz dymu. To parowiec z Nowego Jorku wioził towary i podróżnych do Aspinvall, ciągnąc za sobą długi spieniony szlak piany. Z drugiej strony ganku widział Skawiński jak na dłoni, Aspinvall i jego ruchliwą przystań a w niej las masztów, łodzie i łódki; nieco zaś dalej białe domy i wierzycki miasta. Z wysokości latarni, domki były podobne do gniazd mew, łodzie do żuków, a ludzie poruszali się jak małe punkciki na białym kamieniu podmurowaniu. Z rana lekki wschodni powiew przynosił zmieszany gwar życia ludzkiego, na którym górował świst parowców. W południe nadchodziła godzina spoczynku. Ruch w porcie ustawał; mewy kryły się w szczyby skał; fale słabły i stawały się jakieś leniwe, a wówczas na lądzie, na morzu i na latarni nastawała chwila niezmaconej niczem ciszy. Żółte piaski, z których odpływały fale, lśniły nakształt złotych plam na obszarach wodnych; słup wierzowy odrzynał się twardo w błękit. Potoki promieni słonecznych lały się z nieba na wodę, na piaski i na urwiska...

Wówczas i starca ogarniała jakaś niemoc pełna słodyczy. Czuł, że ten odpoczynek, którego używa, jest wyborny, a gdy pomyślał, że będzie trwał, to mu już niczego nie brakło! Skawiński rozmarzał się własnem szczęściem, ale że człowiek łatwo oswaja się z lepszem losem, stopniowo nabierał wiary i ufności, myślał bowiem, że jeśli budują domy dla inwalidów, to dla czegożby Bóg nie miał przysłać wreszcie swego inwalidy? Czas upływał i utrwał go w tem przekonaniu.

Stary żył się teraz z wieżą, z latarnią, z urwiskiem, z ławicami piasku i samotnością. Poznał się także i z mewami, które niosły się w załamach skalnych, a wieczorami odprawiały wiece na dachu latarni. Skawiński rzucił im zwykle resztki swego jadła, tak zaś przyswoiły się wkrótce, że gdy to czynił potem, to otaczała go prawdziwa burza białych skrzydeł, stary zaś chodził między ptactwem, jak pastuch między owcami. W czasie odpływu wyprawiał się na niskie piaszczyste ławice, na których zbierał smaczne ślimaki i piękne perłowe konchy żeglarków, które odpływająca fala osadzała na piasku. W nocy, przy świetle księżyca i latarni chodził na ryby, któremi roiły się załany skalne. W końcu pokochał swoją skałę i swoją bezdrzewną wysepkę, porośniętą tylko drobnymi tłustymi roślinkami, sączącymi lipką żywicę.

Ubóstwo wysepki wynagradzały mu zresztą dalsze widoki. W południowych godzinach, gdy powolnie stawało się bardzo przezroczysto, widać było całe międzymorze, aż do Pacyfiku, pokryte najbujniejszą roślinnością, Skawińskiemu wydawało się wówczas, że widzi jeden olbrzymi ogród. Pęki kolosów i olbrzymich muz układały się jakby w przepyszne czubiate bukiety, tuż zaraz za domami Aspinvallu. Dalej pomiędzy Aspinvall a Panamą, rozlegał się ogromny las, na którym co rano i pod noc, zwieszał się czerwony opar wyziewów, las prawdziwie podzwrotnikowy,

załany u spodu stojącą wodą, opłataną topuchami szumiącą jedną falą olbrzymich storczyków, palm, drzew mlecznych, żelaznych i gumowych.

Przez swą strażniczą lunetę stary mógł dojrzeć nie tylko drzewa, nie tylko rozłożyste liście bananów, ale nawet gromady małp i stada papug wzbijające się czasem jak tęcza nad lasem. Skawiński znał zbliżone podobne lasy, gdyż po rozbiciu się na Amazonce, błąkał się całe tygodnie wśród podobnych zielonych sklepień i gąszczów. Widział, ile pod ich cudną, śmiejącą się powierzchnią ukrywa się niebezpieczeństw i śmierci. Wśród nocy, jakie w nich spędził, słyszał zbliżone grobowe głosy wyjęć i ryki jaguarów, widział olbrzymie węże kołyszące się na kształt ljanów na drzewach; znał owe sennie jeziora leśne przepełnione dręt看ami i rojące się od krokodyłów. Wiedział, pod jakim jarzmem żyje człowiek w tych niezgłębionych puszczech, w których pojedyncze liście przenoszą dziesięćkrotnie jego wielkość, w których mrowią się krwiożercze komary, pijawki drzewne, i olbrzymie jadowite pajaki. Wszystkiego sam doznał, sam doświadczył, wszystko sam przecierpiał; to też tem większą mu teraz sprawiało rozkosz patrzyć z wysokości na owe lasy, podziwiać ich piękność, a być zastoniętym od zdrad... Jego wieża chroniła go przed wszelkiem złem.

Opuszczał ją też tylko czasami w niedzielę z rana...

Przywdziewał tedy granatową kapotę strażniczą ze srebrnymi guzami, na piersiach zawieszał swoje krzyże, i jego mleczna głowa podnosiła się z pewną dumą, gdy słyszał przy wyjściu z kościoła, jak kreole mówili pomiędzy sobą:

— Porządny mamy latarnika.

— I nie heretyk, chociaż Amerykanin.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Pecci. obecnie Jego Świątobliwość Leon XIII. Nadto wnuczka p. Krajewskiego. p. R., która niedawno bawiła w Rzymie i uzyskała posłuchanie w Watykanie, przywiozła swemu dziadkowi ofiarowany dlań przez Ojca św. różaniec.

Okrzyk „hura!” pochodzi podług twierdzenia generała majora Wille, z tureckiego „uranak.” co znaczy „zabij ich” Kto więc kogoś chce uczcić okrzykiem niech nie woła „hura!” tylko: „Niech żyje!”

Pożyteczne wiadomości.

W sprawie nauki religii dzieci z młodszych małżeństw wydał berliński kamergerycht w poszczególnym przypadku następujący wyrok: Chłopca powinno się uczyć religii ojca, a zatem katolickiej, jeżeli ojciec jest katolikiem; stąd atoli nie wynika, że ma on być wychowywany po katolicku i przyrzucany do uczęszczania do katolickiej szkoły. Wyższego, jeżeli otrzymuje naukę religii katolickiej. W uczęszczaniu do szkoły ewangelickiej nie mieści się naruszanie ustaw. Także równocześnie branie udziału w ewangelickiej nauce religii nie sprzeciwia się ustawom. „Germ” przypomina, że tenże sam „kamergerycht” zakazał 6 lipca 1893 roku katolickiej wdowie uczyć swego syna obok prawem przepisanej ewangelickiej religii (ojciec był ewangelik) także prawd wiary katolickiej.

„Vaterlandslose Gesellen” nazwał poseł Meyer pięciu wyborców wolnomyślnych z Tczewa, którzy przy wyborach rzekomo „ułatwili Polakowi zwycięstwo”; żelźni za pozwali p. posła przez sąd ławników w Gdańsku, który atoli p. Meyera uwolnił od winy i kary, wywodząc, że każdy Prusak ma prawo wypowiadać swobodnie swe zdanie. Dobrze o tem wiedzieć — ale nie radzilibyśmy nikomu z tego korzystać.

Nabożeństwo polskie.

W **Schalke**, sposobność do spowiedzi św. od południa 6 aż do 8 listopada, na niedzielę o 4 godzinie, kazanie polskie.

W **Wattenscheid**, od 13 do 15 listopada.

W **Höntrop** (O. Nazaryusz), od 16 do 18 listopada.

W **Weimar**, od 16 do 18 listopada.

O. Roch.

Nabożeństwo polskie.

W **Essen**, od 6 do 8 listop.

O. Nazaryusz.

Nabożeństwo polskie.

6 i 7 listopada sposobność do spow. św. w **Dortmund**, w kościele Najśw. P. Maryi. W niedzielę rano o godz. 7 msza św., po poł. o godzinie 3 kazanie polskie. O. Korneliusz.

Kontrola jesienne.

Dla Altenderne-Oberbecker, Altenderne-Niederbecker, Kirchderne, Hostedde i Kemminghausen. Punkt zborny: plac przy gościńcu Overmanna przy „Dernebaum”.

4 listopada o g. 9½ dla wszelkiej broni z lat 1890 do 1896.

Dla miasta Lünen i dla gmin Beckinghausen, Horstmar i Gahmen. Punkt zborny: Plac za dworcem w Lünen.

4 listopada o godz. 3½ po poł. dla wszelkiej broni z lat 1890 do 1896.

Dla Brechten, Eving, Lippoldhausen, Holthausen (obwód Lünen) Lindenhorst i Brambauer. Punkt zborny: Plac przy gościńcu Hiddemann'a w Brechten.

5 listopada o g. 9½ dla piechoty prowincjonalnej z lat 1892 do 1896.

5 listopada o godzinie 11 dla piech. prow. z lat 1890 i 1891, oraz dla gwardyi i broni spec. z lat 1890 do 1896.

Dla obwodu Mengede. Punkt zborny: plac przed stacją kolejową w Mengede.

2 listopada o g. 8¾ dla piech. prow. z lat 1890 do 1896.

6 listopada o godz. 9¾ dla gwardyi i broni spec. z lat 1890 do 1896.

Dla miasta Dortmund. Punkt zborny: podwórze komendy obwodowej przy ulicy Balkenstr. 40.

2 listopada o godz. 9 dla piechoty prow. z lat 1895 i 1896 od A do L włącznie.

2 listopada o godz. 10½ dla piech. prow. z lat 1895 i 1896 od M do Z włącznie.

3 listopada o g. 8½ dla piech. prow. z r. 1894 od A do H włącznie.

3 listopada o godz. 10½ dla piech. prow. z r. 1894 od J do Q włącznie.

4 listopada o g. 8½ dla piech. prow. z roku 1894 od R do Z włącznie.

4 listopada o godz. 10½ dla piech. prow. z r. 1893 od A do H włącznie.

5 listopada o g. 8½ dla piech. prow. z r. 1893 od J do Q włącznie.

5 listopada o godz. 10½ dla piech. prow. z r. 1893 od R do Z włącznie.

6 listopada o g. 8½ dla piech. prow. z r. 1892, od A do L włącznie.

6 listopada o godz. 10½ dla piech. prow. z r. 1892 od M do Z włącznie.

Dla miasta Essen. Punkt zborny: Miejskie targowisko bydłowe w Essen.

5 listopada o godz. 8 dla piechoty prow. z lat 1897 i 1896, oraz z roku 1895, których nazwiska zaczynają się przez A do K włącznie.

5 listopada o g. 10 dla piech. prow. z r. 1895 od L do Z włącznie.

5 listopada o godz. 12 dla piech. prow. z roku 1894 od A do K włącznie.

6 listopada o g. 8 dla piech. prowincjonalnej z r. 1894 od L do Z włącznie.

6 listopada o g. 10 dla piech. prow. z r. 1893 od A do K włącznie.

6 listopada o godz. 12 dla piech. prow. z r. 1893, od L do Z włącznie.

Dla burmistrzostwa Altendorf. Punkt zborny: sala gościnna W. Lange (dawniej Potthoff) we Frohnhausen.

3 listopada o g. 9 dla piech. prow. z lat 1897, 1896 i 1895.

3 listopada o g. 10 dla piech. prow. z lat 1894 i 1893.

3 listopada o g. 12 dla piech. prow. z lat 1890, 1891 i 1892, oraz dla tych z roku 1885, którzy pomiędzy 1 kwietnia a 30 września wstąpili.

4 listopada o g. 8½ dla wszelkiej broni z lat 1897, 1896, 1895, 1894 i 1893, z wyjątkiem piechoty z tychże lat.

4 listopada o g. 10½ dla wszelkiej broni z lat 1890, 1891 i 1892, jako też dla tych, którzy pomiędzy 1 kwietnia a 30 września 1885 roku wstąpili, z wyjątkiem piechoty prow. z tychże lat.

Kwit do zapisania „Wiarusa Polskiego”.

Postbestellungs-Formular.

Ich bestelle hiermit bei dem Kaiserlichen Postamt ein Exemplar der Zeitung „**Wiarus Polski**“ aus Bochum (Zeitungspreisliste 117 + 2. Abth. S. 389) für die Monate November und Dezember 1897 und zahle an Abonnement und Bestellgeld 1.20 Mk

Podpis i dokładny adres zamawiającego.

Obige 1.20 Mk. erhalten zu haben. bescheinigt.

....., d. 1897.

Baczność Polacy w Bruchu!

Dnia 14 listopada o godz. 11 przed południem odbędzie się w **Bruchu** w lokalu p. Liekfelda przy rynku **wiecz w sprawie opieki duchownej.**

Spodziewamy się, iż Rodacy licznie się na niego zbiorą, aby pokazać, jak bardzo sprawa ta leży im na sercu. aby udowodnić, że częstsze nabożeństwo polskie w Bruchu jest nie tylko potrzebne, ale wprost konieczne. Na wieczu zda komitet sprawozdanie z dotychczasowych swych czynności, a prócz tego będą obrady, co dalej w sprawie tej czynić należy. Pukać winniśmy, aż nasze słuszne życzenia spełnione zostaną. Rodacy, stawcie się jak jeden mąż na wiec tak ważny. Na pokrycie kosztów wieca pobierane będzie wstępne w wysokości 10 fen.

Komitet:

J. Jesiek. E. Zareba. W. Mroskowiak. P. Grabowski.
W. Raczek. St. Genge. Fr. Janowski. W. Janowski.
J. Staszak. Fr. Zgórecki. W. Zgórecki. J. Szynkarek.
M. Pachura. J. Majorek E. Przewoźny W. Chwilkowski.
Fr. Grzywaczek. Fr. Karasiak. Jan Pietsch

Szanownej publiczności

Bruchu i okolicy

donoszę uprzejmie, iż z powodu taniego zakupu wszystkie

trumny z dodatkami

od dziś około **10 procent taniej** sprzedaję niż dawniej.

Mycie i ubieranie zwłok, oraz złożenie ich do trumny uszczelnianiu darmo.

Równocześnie polecam mój **wielki wybór**

krzyży, pomników, wianków różnych, oraz koniferów i krzewów w doniczkach.

Tak samo dokonywam usypiania mogilek po znanych tanich cenach. Z szacunkiem

Gerh. Bern. Koek,
w **Bruchu**, Landstr. 356/1
przy dawniejszej kaplicy.

Towarzystwo św. Kazimierza w Hanowerze.

Walne roczne zebranie odbędzie się dnia 14 listopada u p. Chojnackiego w domu towarzyskim, Bäckerstr. 31. Początek o godz. 8-ciej po południu. Na porządku obrad sprawozdanie roczne i obór nowego zarządu. O liczny udział i punktualne stawienie się prosi **Zarząd.**

Towarzystwo polskie „Jedność” w Kolonii n. R.

pod opieką **Przenajśw. Rodziny**

obchodzi dnia 7 listopada b. r.

czwartą rocznicę swego założenia

w lokalu p. Kremer, w **Mülheim** nad Renem, Wallgasse. Najprzód nabożeństwo w kościele w Mülheimie n. Ren. o godzinie 4 po południu. po nabożeństwie pochód na salę, gdzie będą deklamacye, śpiewy i koncert, a w końcu wspólna zabawa. Na tę uroczystość zapraszamy wszystkich Rodaków w okolicy Kolonii zamieszkałych. Prosimy także Towarzystwa, które otrzymały zaproszenia, oraz te, którym dla braku adresów nie mogliśmy przesłać, o jak najliczniejsze przybycie.

Zarząd.

Farbiernia i chemiczny zakład czyszczenia

Neustr. 3. **Andrzej Hochhaus, Herne**, Neustr. 3 poleca się do farbowania męskich i żeńskich ubrań wełnianych, pół, wełnianych, bawełnianych i jedwabnych, dalej piór strusich, franek chodników, tkanin i t. d. Na życzenie wykonuje się zlecenie natychmiast i to po cenach możliwie najtańszych.

Nauka o Szkaplerzach.

Cena 20 fen., z przesłką 25 fen.

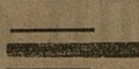
Największy wybór,

najtańsze ceny

ubrań, paletotów i spodni

są w składzie

S. Lewina z Poznania, w Bochum przy ul. Bongardstr. 26.

Do każdego ubrania dodaje darmo kapelusz.

Szkody przez pożar! Szkody przez wodę!

Podczas pożaru, jaki wybuchł w naszym domu towarowym, zostały znaczne zapasy towarów przez ogień i wodę uszkodzone. Owe towary złożone są osobno i dopóki zapas starczy,

bajecznie tanio

wyprzedawane będą.

Bracia Alsberg, Wattenscheid.

Dalej do wyboru!

moich we wielkim wyborze po cenach najtańszych
paletotów i płaszczy cesarskich,
ubrań dla panów i chłopców,
jako też ubrań dla robotników i gael.

Dom konfekcyjny

Max Israelski

Hochstr. 2 BOCHUM. Hochstr. 2.

Eleganckie wykonywanie według miary pod kierownictwem
p. Franciszka Meissnera, dawniej-zego przykrawacza w interesie
p. Jakóba Dorowskiego w mieście.

Niezwykłe wielki jest nasz wybór i niezrównanie tanie

są ceny wszystkich naszych

ubrań dla mężczyzn

Najnowsze ubrania
po 6 mr., 9 mr., 13 mr., 18 marek i wyżej.

Najnowsze paletoty
po 8 mr., 12 mr., 15 mr., 21 marek i wyżej.

Najnowsze płaszcze pelerynowe
po 12 mr., 18 mr., 20 mr., 25 mr. i wyżej.

Najnowsze ubrania dla dzieci i paletoty
po 1,10 m., 2,50 m., 2,90 m., 3,50 m. i wyżej.

Ubrania dla robotników
zadziwiająco tanio.

Wolff & Spółka, Wattenscheid,

Oststr. nr. 24.

Jedyny i największy skład szczegółowy eleganckich, rzetelnych i
trwałych ubrań dla mężczyzn chłopców i robotników.

W naszym składzie można rozmówić się po polsku!

Tanie i ciekawe książki:

Godzina śmierci, czyli leki na strachy śmiertelne. Cena z przesyłką 60 fen. — Gawędziarz, czyli zbiór ciekawych opowiadań. Cena z przesyłką 60 fen. — Dziwne podróże Obieżyświata. Cena 60 fen. — Zegarek czyszcowy, czyli nabożeństwo codzienne za dusze w czyśćcu cierpiące, oraz Godzinki i modlitwy dla dostąpienia szczęśliwej śmierci. Cena 30 fen. — O trzech św. Hostiach, 50 fen. — Głowa św. Barbary, 50 fen. — Rozmyślenia religijne dla pobożnych niewiast chrześcijańskich, 75 fen. — Walka o byt i walka o cnotę, 50 fen. — Księżna Lubomirka, czyli cudowny los sieroty polskiej w Paryżu, 40 fen. — Klara, czyli zwycięstwo cnoty, 50 fen. — Kręte drogi, czyli historia młodzińca zbłąkanego, a później nawróconego, 80 fen. — Plac Ojców św., 75 fen. — Przeróżliwe Echo, 60 fen. — Genowefa, 40 fen. — Bolesław, 40 fen. — Sąd Ostateczny, 40 fen. — Męki piekielne, 15 fen. — Nauka o Szkaplerzach, 20 fen. — Ministrant, 15 fen. — Pomsta Boża, 25 fen. — Los Sieroty, 30 fen. — Listownik, 50 fen. — Legendy, 30 fen. — Lampa Czarodziej-ska, 40 fen. — Koszyk kwiatów, 40 fen. — Robinson, 80 fen. — Antoś z Skalina, 30 fen. — Chata Wujka Tomasza, 30 fen. — Cud rzadki w świecie, 10 fen. — Dolina Almeri, 60 fen. — Gadu-gadu 30 fen. — Historia o królewiczu, 30 fen. — Magazyn zabaw, 40 fen. — Obrazek z życia ludu, 40 fen. — Jaskinia Beaty, 1 mr. — Oracye i pieśni weselne, 30 fen. — Powieści i gawędy, 50 fen. — Przygody z życia pijaków, 30 fen. — Zbieranka, 50 fen. — Obieży-świat 50 fen. — Wesoły Figlarz, 40 fen. — Kopa opowiadań 30 fen. — Róża z Tannenburga 50 fen. — Śpiewnik polski, 50 fen. — Sześć ciekawych bajek, 30 fen. — Sotra Wiktorya, 50 fen. — Gawędziarz, 50 fen. — Niepojęte drogi Opatrzności, 50 fen. — Zbiór powinszowań 50 fen. — Zwyczajna kuchnia domowa, obejmująca przepisy potraw ku-charskich, 80 fen. — Przewodnik dla nieznających języka niemieckiego, 15 fen. — Sybilla, czyli zbiór prorocstw i przepowiedni, 40 fen. — Mała Lutnistka, 50 fen. — Sto wesołych anegdot, 15 fen. — Historia o Złotoszku i Czerwonoszku, dwóch królewiczach bliźniakach, 30 fen. — Powiastka o dziewczęciu, porwanem od zbójców, 20 fen. — Piękna historia o gołąbku, który przyczynił się do uratowania rycerza od śmierci, jaka mu ze strony rozbójników zagrażała, 20 fen. — Śniegu-linka, historia bardzo zajmująca o prześlizniętej królownie i o jej niego-dziwej i srodze ukaranej macosze, 30 fen. — Wianek najciekawszych powieści i anegdot, 30 fen. — Dzieci sabaudzkie, 30 fen. — Kopciuszek. Historia bardzo piękna o sierocie, co wyszła za królewicza o złej macosze i dwóch jej córkach ukaranych, 30 fen. — Książeczka o do-brych zwyczajach towarzyskich, 80 fen. — Nasze życie, powieść z cza-sów powstania w r. 1863, cena 80 fen. — Grzesznik poprawiony, cena 40 fen. — Asem i królowa duchów, 50 fen. — Powiastka o Madeju rozbójniku, 15 fen. — Krzyżak drewniany, czyli Bóg nie opuszcza tych, którzy w Nim ufność pokładają, 20 fen. — Złotnicki. Historia o kupcu, który się wyczerzył języka ptaków, 20 fen. — Trzy zajmujące powieści: Obraz Matki Boskiej, Gołąbek, Krzak róży, 50 fen. — Prawda i fałsz, 75 fen. — Półkopy wesołych opowiadań, 20 fen. — Zabawne zdarzenia Bartłomieja Powsinogi, 1 garza, jakich mało, 20 fen. — Dobromi, czyli cudowne są drogi Pańskie, 40 fen. — So-wi drzał, awanturnik i figlarz, jakich mało, 40 fen. — Ferdynand, po-wieść z życia hrabiego hiszpańskiego, 1 mr. — Książka o zbójcach, 50 fen. — Sekretarz miłosny, czyli listownik, obejmujący wzory listów, dotyczących ożenienia się i zamażpójścia, 50 fen. — Historia o Alim-Babie i czterdziestu zbójcach, 25 fen. — Proroctwo Sybille Michalidy, królowej Saby, 30 fen. — Miłość braterska, 1 mr. — Powieści z ty-sąca i jednej nocy. Cena 1,25 mr.

Na koszt orzeszki dołączyć trzeba do każdej marki 10 fen. Kto zamówi książek powyższych przynajmniej za 3 marki i prze-sła pieniądze naprzód, otrzyma przesyłkę na nasz koszt. Na życzenie wyślemy przy zamówieniu od 3 marek poczynsz także za pobraniem pocztowem (Postnachnahme) ale ponosimy w takim razie tylko połowę kosztów. Wszelkie listy i przesyłki pieniężne adresować krótko: „Wiarus Polski“ w Bochum, Maltheserstr. 17a.

Coraz lepiej

było od dawna moją zasadą, a żadne wpływy z powodu ciągle zwiększającego się obrotu, nie są w stanie obalić rzeczywistości, tj. **nieprześcignionej dobroci, zadziwiającej taniości, największej ele-gancji, wielkiego wyboru, dobrego leżenia**

obuwia Mülheimsa.

Jeżeli prócz tego za przystępną cenę i dobrą jakoś każdemu parę daje się gwarancję, za każdy błąd, chociaż się dopiero przy używaniu pokaże, a przedtem został nie spostrzeżony, zupełne wynagrodzenie daje, to jest to **rzeczywiście bez przykładu.**

W pięknie rzadko zdarzającym się wykonaniu otrzy-małem **nowe towary zimowe.** Niezwykła poje-dynczość i najwyższa elegancja są ich zaletą.

Józef Mülheims,

parowa fabryka obuwia w Steele n/Ruhrą przy ulicy Friedrichstr. 16.

W Bruchu

potrzebny zaraz chłopak 15 — 17 lat liczący jako domowy (Hausknecht) **Henryk Eikelkan,** Bruch. Ludwigstr. nr. 264.

Szewe Polak

Marcin Fabiańczyk

donosi szan. Rodakom w **Bickern i okolicy,** iż wykonuje według miary trwałe obuwie tak męskie, jak i damskie, a reperacje robię prędko i mocno po cenach nader umiarkowanych.

Marcin Fabiańczyk

Bickern, Karlstrasse nr. 2a.

Ktoby wiedział, gdzie przebywa

Ludwik Sworowski,

zechce mi o tem donieść pod adre-sem: Marcin Szulczak, Glöthe p. Förderstedt (Kr. Kalbe), Cement-fabrik.

Najlepsze

kartofle do jedzenia

do przezimowania poleca

F. H. Reher,
Bruch, przy rynku

Trzy izby

od 1 listopada do wydzierżawie-nia w **Wiemelhausen** nr. 175g niedaleko cechy „Fryderyki“.

Józef Jankowski.

Do sprzedawania mych **ma-szyn do szycia** itd. pos-zukuję rzetelnych i zdalnych **sprzedawaczy** za wysokim wynagrodze-niem.

Aug. Göricke, Bochum.

Za inseraty redakcja nie odpowiada.